

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/110/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121245877
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121245877.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu CAMIONSERVICE NZ, s.r.o., Komárňanská cesta 23, 940 01 Nové Zámky, IČO: 46 943 391, práv. zast. advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 683,99EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 26Cb/14/2021-234 zo dňa 13.4.2023 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 26Cb/14/2021-234 zo dňa 13.4.2023 v napadnutom výroku II. mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 202,50 EUR od 21.8.2020 až do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietá.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 202,50 EUR a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR, druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a tretím výrokom rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznáva.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 683,99 EUR s príslušenstvom titulom nepriznania poistného plnenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.7.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Renault Trafic, EČV: A. patriaceho (Poistná zmluva 5729060276 na diaľku, havarijné poistenie motorových vozidiel – Auto komplet zo dňa 8.4.2020). Poistná udalosť bola žalovanému oznámená a ten ju zaregistroval pod č. 9568787978. Poistený svoje motorové vozidlo nechal opraviť v autoservise prevádzkovanom obchodnou spoločnosťou CAMIONSERVICE NZ, s.r.o. (t.j. v autoservise žalobcu). Náklady na opravu poškodeného vozidla boli vo výške 3.513,53 EUR bez DPH, ktorá bola u žalovaného uplatnená faktúrou č. 160020829. Žalovaný uznal výdavky na opravu po odpočítaní spoluúčasti 150,- EUR len do výšky 2.679,54 EUR a nepriznaná časť výdavkov bola vo výške 683,99 EUR. Predmetný nárok mal byť poisteným postúpený na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky z 27.8.2020.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu z dôvodu absolútne neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný uviedol, že pri likvidácii poistnej udalosti postupoval v súlade s článkom IX ods. 2

písm. c) Zmluvných dojednaní. Žalobca nepredložil žalovanému nadobúdaci doklad o pôvode lepiacej sady použitej pri oprave vozidla poisteného, preto nepriznal poistné plnenie za lepiacu sadu v sume 91,89 EUR a tomu zodpovedajúci režijný paušál 1,84 EUR. Rovnako tak žalovaný mzdu za mechanickú a lakovaciú prácu priznal v hodinovej sadzbe primeranej v danom regióne, t.j. v regióne Nových Zámok, pričom žalobca opomína tú skutočnosť, že v poistnej zmluve je dohodnutý limit poistného plnenia za 1 normohodinu práce vo výške 25,- EUR bez DPH. Žalovaný zároveň neakceptoval náklady na použitý lakovací materiál vo výške 193,66 EUR.

4. Rozsudkom zo dňa 23.8.2022, č.k. 26Cb/14/2021-146 (v poradí prvým) súd žalobu žalobcu zamietol. Súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom žalobou uplatneného hmotného práva na náhradu škody. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky z 27.8.2020 uzatvorenej medzi obchodnou spoločnosťou LIAD s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom ako absolútne neplatný právny úkon pre jej neurčitosť podľa ustanovenia § 37 ods. 1 OZ, nakoľko sa síce malo jednať o odplatnú zmluvu, avšak neobsahovala cenu postupovanej pohľadávky a ani spôsob, ktorým by ju bolo možné určiť. Absencia predmetnej obsahovej náležitosti priamo v texte zmluvy o postúpení pohľadávky spôsobila absolútnu neplatnosť zmluvy od počiatku a nemohla byť konvalidovaná ani osobitným uzatvorením dohody o odplate za postúpenie pohľadávky. S poukazom na záver o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore súd aj vzhľadom na hospodárnosť konania neposudzoval správnosť alebo nesprávnosť postupu žalovaného pri prešetroaní poistnej udalosti a primeranosti nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26.1.2023, č.k. 3Cob/213/2022-223 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok-pohľadávka z titulu poistnej udalosti s tým, že odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody. Túto dohodu žalobca v priebehu konania doložil do spisu. Z osobitnej dohody vyplýva, že výška odplaty predstavuje sumu 683,99 EUR. Zmluva o postúpení pohľadávky má zákonom stanovené náležitosti (označenie zmluvných strán, určenie predmetu postúpenia), výška odplaty za postúpenie pohľadávky bola riadne dojednaná v osobitnej dohode, preto odvolací súd zastáva názor, že zmluva o postúpení pohľadávky je platná a žalobca je aktívne vecne legitímovaný na uplatnenie práva voči žalovanému. Odvolací súd na zdôraznenie uvádza, že v aplikačnej praxi je nevyhnutné dôsledne zohľadniť princíp preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným záverom vyvolať riadne právne účinky.

6. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že nepriznané náklady na prácu boli len vo výške 335,- EUR, hoci žalobou si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 683,99 EUR. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 348,99 EUR zo strany žalobcu absentuje akékoľvek uvedenie rozhodujúcich skutočností, čo znamená, že žalobca predložil súdu opis rozhodujúcich skutočností, ako to zákon vyžaduje od žalobcu (navyše v spore kvalifikovane zastúpeného advokátom) len v časti 335,- EUR zo žalobou uplatnenej sumy 683,99 EUR. V časti o zaplatenie sumy 348,99 EUR si žalobca svoju zákonnú povinnosť nesplnil, a preto v tejto časti nie je možné žalobe bez ďalšieho vyhovieť. Tu súd považoval za nevyhnutné zvýrazniť, že aj v sporoch o vyplatenie poistného plnenia, v ktorých je dôkazné bremeno týkajúce sa dôvodu výluky (resp. aj dôvodu zníženia výšky) z poisteného plnenia na poisťovateľovi, si musí poistený, resp. žalobca ako právny nástupca poisteného splniť základné zákonné povinnosti, a to jednak uviesť rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa uplatneného nároku (a teda akú sumu a z akých dôvodov žiada priznať súdnym rozhodnutím) a zároveň preukázať výšku uplatneného nároku relevantnými dôkazmi, ktoré si žalobca v posudzovanom spore nesplnil.

7. Súd prvej inštancie poukázal na to, že až z odporu žalovaného mohol zistiť, z čoho má pozostávať nárok na zaplatenie sumy 348,99 EUR, avšak žalobca ani v ďalších písomných vyjadreniach jednoznačne neuviedol, z akých dôvodov a na akom právnom základe si predmetný nárok uplatňuje, hoci v žalobe by stačilo, aby žalobca uviedol, že nepriznanie poistného plnenia v rozsahu presahujúcom cenu práce pri súčasnom uvedení priznanej ceny práce za normohodinu (vo výške 20,- EUR bez DPH) žalovaný v oznámení o poistnom plnení žiadnym spôsobom neodôvodnil. Takéto tvrdenie však žalobca neuviedol a v ďalších písomných vyjadreniach relevantným spôsobom neodôvodnil (a nepreukázal) svoj nárok na zaplatenie sumy 348,99 EUR, keďže sa obmedzil len na menenie dôvodov nepriznania poistného plnenia v rozpore s ustanovením § 797 ods. 4 OZ. Navyše vo žalobe jednoznačne a zreteľne uviedol, že predmetom sporu je teda spornosť ceny práce – výšky normohodiny. Predmetom konania nie sú iné náklady, ktoré boli pri oprave účtované. Predmetným výslovným vymedzením predmetu

sporu zo strany žalobcu (jeho právneho zástupcu) je súd viazaný, pričom žalovaným nezaplatená cena práce predstavuje len sumu 335,- EUR zo žalobou uplatnenej sumy 683,99EUR. Ak časť žalobou uplatneného nároku v sume 348,99 EUR nezodpovedá neuhradenej cene práce, nemôže ju súd ako cenu práce priznať, keďže tento nárok pod cenu práce nespadá, a rovnako tak ho pre jednoznačné vymedzenie rozsahu predmetu sporu žalobcom v žalobe a vo vyjadrení nemôže priznať z iného dôvodu. Súd v predmetnej časti (v časti o zaplatenie sumy 348,99 EUR s príslušenstvom) nemôže nahrádzať procesnú pasivitu žalobcu (keďže sa nejedná o spotrebiteľský spor) a nahrádzať úkony žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, t.j. vymýšľať si argumentáciu, na základe ktorej by mal žalobcovi priznať nárok, keďže súd by tým porušil princíp rovnosti zbraní a neoprávnene by zasiahol do ústavou garantovaného práva žalovaného na súdnu ochranu.

8. V časti o zaplatenie sumy 335,- EUR predstavujúcej žalovaným neuhradenú cenu práce, sa súd následne musel vysporiadať, či táto suma v celom rozsahu predstavuje nárok na vyplatenie poistného plnenia. Nesporné pritom je to, že oprava poisteného motorového vozidla bola realizovaná v neautorizovanom autoservise prevádzkovanom žalobcom. Súd mal za to, že ustanovenie článku IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 je nutné v rozhodovanom spore aplikovať pre určenie výšky poistného plnenia. Zároveň súd konštatoval, že zo strany žalovaného boli splnené podmienky predpokladané daným zmluvným dojednaním, keď vopred informoval poistného o podmienkach a výške poistného plnenia. Pokiaľ išlo o samotnú výšku nákladov za vykonané práce, súd čiastočne nesúhlasil s postupom žalovaného. Jednak súd poukázal na to, že práce na poistenom motorovom vozidle boli realizované v rozsahu 26,5 normohodín, avšak žalovaný poskytol (čiastočné) plnenie len za 23 normohodín. Takýto postup žalovaný nezdôvodnil v oznámení o poistnom plnení, a preto musí vziať za základ 26,5 normohodín práce na poistenom motorovom vozidle, za ktoré musel žalovaný ako poisťovateľ poskytnúť poistenému poistné plnenie. Rovnako tak mal súd za to, že postup žalovaného bol nesprávny aj v tom smere, že pri vyplatených 23 normohodinách určil výšku ceny práce za normohodinu v sume 20,- EUR bez DPH, keďže v zmysle Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 bola určená cena práce za normohodinu v sume 25,- EUR bez DPH. Za primerané náklady spojené s opravou motorového vozidla je možné považovať tie, ktoré boli vo všeobecných poistných podmienkach jednoznačne stanovené a s ktorými sa poistený mohol oboznámiť vopred a s ktorých obsahom podpisom poistnej zmluvy súhlasil. Jedine v takom prípade totiž má poistený (ale aj akýkoľvek iný subjekt) už pri uzavretí zmluvného vzťahu so žalovaným jasnú predstavu o spôsobe výpočtu poistného plnenia v prípade, ak nastane poistná udalosť predpokladaná poistnou zmluvou, a prípadne má možnosť vybrať si iný subjekt poskytujúci na trhu havarijné poistenie, ktorý by mu ponúkol výhodnejšie podmienky. Naopak je neprípustné, ak sa poisťovateľ (žalovaný) snaží až ex post definovať pojmy použité ním vo všeobecných poistných podmienkach v neprospech poisteného a v prospech toho, aby bolo po vzniku poistnej udalosti poskytnuté poistné plnenie v čo najmenšom rozsahu. Z tohto dôvodu bolo potrebné považovať za primerané náklady za opravu motorového vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise náklady za cenu práce za normohodinu v sume 25,- EUR bez DPH, keďže iný objektívne merateľný parameter pre definovanie primeraných nákladov zmluvné dojednanie v danom ustanovení neobsahujú, a preto nie je správne, ak žalovaný určil cenu práce za normohodinu v sume 20,- EUR bez DPH, keďže v danom prípade sa jedná o neprípustné následne dotváranie poistných podmienok žalovaným v neprospech poisteného, čo považoval súd za neprípustné.

9. V rozhodovanej veci bolo povinnosťou žalovaného poskytnúť poistné plnenie za cenu práce v súlade so Zmluvnými dojednaniami č. 913 vo výške 662,50 EUR (26,5 nH x 25,- EUR), žalovaný však poskytol v rámci ceny práce poistné plnenie len v rozsahu 460,- EUR (23 nH x 20,- EUR). Žalovaný tak pri likvidácii poistnej udalosti pri nesprávne určenej výške normohodín a pri nesprávne určenej sadzbe pri aplikácii jeho vlastných Zmluvných dojednaní č. 913 vyplatil poistné plnenie (v časti ceny práce) v sume 202,50 EUR nižšej, ako v súlade so zmluvou a zákonom mal vyplatiť, t.j. v sume 662,50 EUR. Preto v časti o zaplatenie sumy 202,50 EUR vyhodnotil súd žalobu žalobcu ako dôvodnú a v časti o zaplatenie ceny práce 132,50 EUR ako nedôvodnú.

10. Podľa súdu prvej inštancie pokiaľ žalobca v konaní spochybňoval vyššie uvedené zmluvné dojednanie, súd poukázal na zmluvnú voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní poistnej zmluvy. Poistený (obchodná spoločnosť LIAD s.r.o.) súhlasil s obsahom zmluvy vrátane zmluvných dojednaní, s ktorými sa oboznámil, alebo aspoň oboznámiť mal pri zachovaní odbornej starostlivosti, a preto bolo potrebné z obsahu zmluvných dojednaní pri určení výšky poistného plnenia vychádzať. Pokiaľ išlo o argumentáciu žalobcu, súd konštatoval, že žalovaný v oznámení o poistnom plnení neznižoval poistné plnenie

postupom podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale určoval ho – hoci čiastočne nesprávne – postupom podľa ustanovenia § 806 OZ. Súd dodal, že pre rozhodnutie v spore je právne irelevantný odkaz žalobcu a aj žalovaného na cenníky iných autoservisov servisov, ktoré realizujú opravy motorových vozidiel za vyššiu, prípadne nižšiu cenu, keďže základom pre nárok žalobcu na vyplatenie poistného plnenia, vrátane určenia výšky poistného plnenia, je poistná zmluva a nie cenníky tretích osôb (iných autoservisov).

11. Pokiaľ išlo o úroky z omeškania, tieto podľa súdu nebolo možné žalobcovi priznať ani z dôvodnej istiny 202,50 EUR. Tento záver odôvodnil súd odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, a to rozsudky najvyššieho súdu z 27. marca 2003, sp. zn. 2Cdo/122/2002 a z 26. mája 2022, sp. zn. 5Cdo/140/2021, uznesenie ústavného súdu z 28. septembra 2017, sp. zn. III. ÚS 596/2017, uznesenie z 20. septembra 2022, sp. zn. IV. ÚS 447/2022 a pri aplikácii vyššie citovaných judikatórnych záverov nebolo možné priznať žalobcovi v rozhodovanom spore úroky z omeškania z poistného plnenia z havarijného poistenia, keďže na ich priznanie neboli splnené podmienky.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 2, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, C.s.p. a ustanovením § 396 ods. 3, C.s.p. tak, že konaní prevažne úspešnému žalovanému (úspech žalovaného bol zaokrúhlené 70 % a úspech žalobcu bol zaokrúhlené 30 %) náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

13. Proti výroku II. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1, písm. b), d), f) a h) C.s.p. v ktorom namietal nesprávny postup súdu prvej inštancie, a to neprihliadnutie na skutočnosti uvádzané žalobcom, vnútorná rozporupnosť rozhodnutia, absentuje dostatočné, relevantné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, odôvodnenie je svojvoľné, neobhájiteľné, prijaté bez opory v práve, v rozpore so zisteným skutkovým stavom, nerešpektovanie zásad a princípov civilného súdneho konania, napr. prenos dôkazného bremena na žalovaného, neunesenie dôkazného bremena žalovaným, nerešpektuje povinnosť rozhodovať v obdobných veciach rovnako - ústavný princíp právnej istoty, aplikácia zmluvných dojednaní, ktoré sú v rozpore so zákonom a judikatúrou a nesprávna aplikácia normy na úroky z omeškania. Uviedol, že súd zamietol žalobu z toho dôvodu, že žalobca mal uviesť podľa súdu, že vo zvyšku je krátenie neodôvodnené. Žalobca v konaní niekoľkokrát, dokonca aj na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 13.4.2023 uviedol, že žalovaný mení dôvody krátenia, keď až vo svojom odpore predložil kalkuláciu a uviedol dôvody, pre ktoré krátil poistné plnenie, ktoré ale sú iné ako uvádza vo svojom prvotnom oznámení. Žalobca pri podaní žaloby preukázal všetko, o čom ho poisťovňa informovala, predložil všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii. Ak žalovaný uviedol až v súdnom konaní, čo bolo dôvodom pre krátenie poistného plnenia, tak súd na dané nemôže prihliadať, a preto mal súd sám vyvodiť záver, že vo zvyšku je krátenie nedôvodné, nakoľko dôvodnosť krátenia žalovaný nepreukázal pri ukončení šetrenia. Zmena dôvodov krátenia je v priamom rozpore so zákonom a na takúto zmenu nemôže súd prihliadať. Nie je povinnosťou žalobcu, aby uvádzal, že krátenie nie je dôvodné, aj keď to vyplýva zo všetkých predložených dôkazov, minimálne z oznámenia o poistnom plnení, v ktorom sa žalovaný obmedzil na uvedenie dôvodu – krátenie výšky NH a výška kráteného nároku bola uvedená na oznámení, nielen vo výške 335,- EUR, ale v celej žalovanej sume 683,99 EUR. Už v žalobe sa žalobca vyjadril k celej uplatnenej sume. Ak súd považuje tieto tvrdenia za nedostatočné, resp. že opis skutočností je nedostatočný, bolo povinnosťou súdu preskúmať celý spisový materiál a na základe toho rozhodnúť vo veci. Súd zamietol časť nároku vo výške 348,99 EUR z hlavného argumentu, že sa k tejto časti nároku žalobca nevyjadril. Žalobca sa k predmetnému nároku vyjadril v žalobe, aj vo vyjadrení k odporu, aj na pojednávaní.

14. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k dôkaznému bremenu uviedol, že bolo na žalovanom a nie na žalobcovi. Už v čase ukončenia šetrenia škodovej udalosti mal žalovaný preukázať dôvody, prečo nepriznal poistné plnenie v uplatnenej výške. K NH uviedol, že súd svoje rozhodnutie založil na hlavnom argumente, ktorý spočíva v tom, že priznal NH vo výške 25,- EUR podľa Zmluvných dojednaní č. 913. Žalovaný ale takéto odôvodnenie nevykonal pri ukončení šetrenia, ani v súdnom konaní. V tomto smere súd nahradil činnosť žalovaného a priznal nárok podľa Zmluvných dojednaní, pričom to takto neargumentoval ani samotný žalovaný. Žalovaný v skutočnosti priznal sumu 20,- EUR/NH bez DPH, čo samo o sebe nezodpovedná predmetným ZD, na ktoré sa sám žalovaný odvoláva pri dôvodení nezákonného krátenia plnenia. Podľa dojednaní mal potom plniť 25,- EUR/NH bez DPH. Tvrdenie žalovaného je tak vnútorne nekonzistentné. Z uvedeného však vyplývala podstatná

skutočnosť, že strohé vyjadrenie likvidátora poskytuje žalovanému priestor „na argumentačný balans“ pri hľadaní dôvodov krátenia plnenia v prípadnom súdnom konaní. Ďalej dodal, že poisťovňa pri zmluvnom uzatváraní poistenia s poisteným priamo určuje vo všeobecných poistných podmienkach, do ktorého servisu si môže poistený dať opraviť motorové vozidlo po poistnej udalosti s vyšším poistným plnením. Poisťovňa z okruhu možných autoservisov teda vylúči autoservisy, ktoré nemajú uzavretú zmluvu s poisťovňou na vykonanie takejto opravy, bez ohľadu na kvalitu opravy, alebo či cena za opravu v neautorizovanom servise by bola nižšia ako v autorizovanom servise. Dohoda medzi poisťovňou a zmluvným servisom, ktorý má nárok na uznanie plnej výšky nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, je dohodou, ktorá obmedzuje riadnu hospodársku súťaž. Delenie servisov poisťovňou na autorizované a neautorizované je v rozpore aj s definíciou uvedenou v zákone 106/2018 Z.z.

15. Podľa žalobcu žalovaný ani neuviedol, že žalobca vedome porušil nejaké svoje povinnosti, ktoré povinnosti mal porušiť a nepreukázal ani dôkaz o porušení povinností podľa ust. § 799 ods. 3 OZ. Poisťovňa je povinná hradiť primerané náklady na opravu, nakoľko ďalšiu časť tohto ustanovenia nie je možné aplikovať, keď ide o nezákonné ustanovenie. Poisťovňa mala poskytnúť primerané náklady na opravu, ktoré boli odôvodnené žalobcom, a to predložením cenníkov k výške NH, nakoľko ide o cenu obvyklú. Ak je výška NH cenou obvyklou, potom náklady na opravu MV boli primerané a poisťovňa je povinná uhradiť takéto náklady. Navyše poisťovňa krátila aj poistné plnenie, z neskôr uvádzaných dôvodov (počet NH, lepiaca sada a pod.), ktoré ale neboli zmluvne dojednané, čiže sa nejedná o určenie výšky poistného plnenia, ale o krátenie nároku na poistné plnenie, ktoré je možné iba v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona. K úrokom z omeškania uviedol, že ak žalovaný teda ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 4.8.2020, bolo jeho povinnosťou plynúcou mu priamo zo zákona, poskytnúť poistenému v lehote 15 dní poistné plnenie. Žalovaný si však túto svoju povinnosť nesplnil. Argumentácia, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až dorúčením právoplatného rozsudku vo veci, neobstoí, keďže v tomto prípade je žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa. Uvedené uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, III. ÚS 596/2017, zo dňa 28.9.2017 a výklad ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka v ňom uvedený nie je možné aplikovať. Žalobca navrhol, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania a navrhol, aby odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 481,49 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 683,99 EUR od 20.8.2020 do zaplatenia.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril s tým, že rozhodnutie súdu považuje za vecne správne. Uviedol, že v prípade žalobcu nejde o autorizovaný servis žiadnej značky, čo sám žalobca nerozporuje. Aj napriek tejto skutočnosti sa adekvátnosť svojho nároku na ním určenú normohodinu práce snaží preukázať cenníkmi autorizovaných servisov, pričom je potrebné na tomto mieste zdôrazniť, že ide o najdrahšie vybrané autoservisy poskytujúce služby opravy ku konkrétnym značkám. V prípade žalobcu sa nejedná o autorizovaný servis žiadnej značky motorového vozidla. Žalovaný uviedol, že právny vzťah medzi ním ako poisťovňou a Poisteným (resp. Právnym predchodcom žalobcu) ako poškodeným bol stanovený Poistnou zmluvou a k nej viažucimi sa poistnými podmienkami, kde boli jednoznačne stanovené podmienky, za akých žalovaná ako poisťovňa poskytne Poistenému poistné plnenie v prípade, ak dôjde k poistnej udalosti, v poistnej zmluve bližšie špecifikovanej. To, že došlo k postúpeniu pohľadávky z Poisteného (poškodeného) na žalobcu, nezakladá stratu žalovaného na možnosť vzniesť námietky voči výške uplatňovaného plnenia. Žalobca by si mal uvedomiť, že predmetom konania nie je nárok z povinného zmluvného poistenia, pri ktorom je opodstatnené hradiť skutočne vzniknutú škodu (t.j. skutočne vynaložené náklady za opravu), ale v tomto prípade ide o nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia, v rámci ktorého si zmluvné strany dojednali aj samotný rozsah poistného plnenia. Pokiaľ ide o samotný nárok na úrok z omeškania na ten žalovaný nevidí dôvod, keďže plnil v rozsahu zmluvne dojednaných ustanovení Poistnej zmluvy a v lehote podľa § 797 ods. 3 OZ.

17. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že do konania nepredložil cenníky autorizovaných servisov, ako mylne uvádza žalovaný, ale neautorizovaných servisov. Ako už uviedol samotné oznámenie o poistnom plnení a o ukončení šetrenia neobsahuje žiadne odôvodnenie skutočností, prečo žalovaný považuje účtovanú cenu za prácu na normohodinu za neprimeranú. Povinnosťou poisťovne bolo v zmysle zmluvných dojednaní, na ktoré poukazuje práve informovať poisteného písomnou formou o nákladoch, ktoré uhradí. Poisťovňa si ani túto povinnosť nesplnila, pretože nemožno považovať uvedenie krátenia NH a odkaz na kalkuláciu za informovanie o nákladoch stanovených poisťovňou. Má

za to, že žalovaný si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť riadne odôvodniť krátenie poistného a plnenia a že zmluvné dojednania žalovaného sú v rozpore s právom Európskej únie ako aj so zákonom 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej iba C.s.p.) nariadil na prejednanie veci na deň 31.7.2024 pojednávanie (§ 385 C.s.p.), na ktorom v súlade s ustanovením § 384 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie obsahom listinných dôkazov a prednesom právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný účasť svoju účasť na pojednávaní vopred ospravedlnil s tým, že súhlasil s pojednávaním vo svojej neprítomnosti a teda súd pojednával v neprítomnosti žalovaného.

19. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava odvolacích dôvodov. Poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru splnil všetky podmienky uvedené v poistnej zmluve a má za to, že žalobou uplatnená cena opravy motor. vozidla je dôvodná a primeraná, a preto v plnom rozsahu zotrváva na dôvodoch podanej žaloby.

20. Odvolací súd následne v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

21. Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

22. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu posudzoval len zamietajúci výrok II. napadnutého rozsudku.

23. V prejednávanej veci bol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poistného plnenia z Poistnej zmluvy 5729060276 na diaľku, havarijné poistenie motorových vozidiel – Auto komplet zo dňa 8.4.2020. Žalovaným boli náklady na opravu poškodeného vozidla vyčíslené vo výške 3.513,53 EUR bez DPH, spoluúčasť 150,-EUR a teda len do výšky 2.679,54 EUR a nepriznaná časť výdavkov bola v sume 683,99 EUR. Žalobca si účtoval normohodinu práce vo výške 30,- EUR bez DPH, žalovaný priznal žalobcovi primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- EUR/nH bez DPH. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne ustálil náklady za cenu práce za normohodinu v sume 25,- EUR bez DPH, keďže v poistnej zmluve je táto suma dohodnutá ako limit poistného plnenia (čl. IX ods. 2 písm. c), d) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913). Súd prvej inštancie určil výšku nákladov za vykonané práce vo výške 662,50 EUR (26,5 nH x 25,- EUR), žalovaný poskytol plnenie v sume 460,- EUR (23 nH x 20,- EUR), preto v časti o zaplatenie 202,50 EUR vyhodnotil žalobu ako dôvodnú a v časti o zaplatenie 132,50 EUR ako nedôvodnú.

24. Žalobca podal odvolanie voči výroku II. rozsudku ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (t.j. v časti o zaplatenie 481,49 EUR s prísluž.). Žalovaný odvolanie voči rozsudku nepodal a preto je rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. právoplatný (povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 202,50 EUR a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR).

25. V súlade s § 797 ods. 4, Obč. zák.: „Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.“ Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 4.8.2020 žalovaný namietol náhradu nákladov na opravu mot. vozidla len v rozsahu neprimerane účtovanej ceny práce s tým, že priznáva cenu 20,- EUR bez DPH /nH podľa kontrolnej kalkulácie. Podľa názoru odvolacieho súdu má v súlade s § 797 ods. 4, Obč. zák. žalovaný ako poisťovňa povinnosť a možnosť podrobne určiť v Oznámení o ukončení šetrenia poistnej udalosti všetky dôvody na základe ktorých bola stanovená výška poistného plnenia, krátenie poistného plnenia alebo dôvody zníženia poistného plnenia. Na dodatočné dôvody odopretia poskytnutia poistného plnenia nie je možné prihliadať a to ani v rámci procesnej obrany žalovaného v súdnom konaní.

26. Žalobca namietal, že žalovaný spolu s doručením Oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti zo dňa 4.8.2020 nedoručil žalobcovi kalkuláciu nákladov na opravu mot. vozidla, na ktorú v oznámení odkazuje. Žalobca spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu predložil ako dôkaz Kalkuláciu nákladov žalovaného zo dňa 3.8.2020 (č.l. 29). Čo sa týka kalkulácie nákladov na opravu mot. vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vychádzať z článku IX bod 2, pís. a, d, Zmluvných

dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 (ďalej „VPP“), podľa ktorého sa „účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu poisťovne...“ „... Pri výpočte plnenia nákladov na opravu rozpočtom bez predloženia účtovných dokladov sa vychádza zásadne z kalkulácie nákladov na opravu vozidla vyhotovenej poisťovňou po ohliadke vozidla.“ Žalobca v konaní nespochybnil oprávnenie žalovaného vyhotoviť kalkuláciu opravy vozidla kalkulačným programom poisťovne (AUDATEX), ale oproti kalkulácii nákladov na opravu mot. vozidla žalovaného zo dňa 3.8.2020 predložil ako dôkaz do súdneho spisu svoju kalkuláciu nákladov (tiež systémom AUDATEX) na opravu predmetného mot. vozidla zo dňa 2.7.2020. Z porovnania predložených kalkulácií odvolací súd dospel k záveru, že systém (počítačový program AUDATEX) vypočíta cenu opravy vozidla len na základe vstupných údajov zadávateľa. Pri odlišných vstupných údajoch je nepochybne aj výsledná cena opravy určená odlišne.

27. Odvolací súd bol pri posúdení výšky ceny opravy limitovaný v súlade s § 797 ods. 4, Obč. zák. Oznámením o ukončení šetrenia poisťovnej udalosti zo dňa 4.8.2020 (ďalej len „Oznámenie“). Ak teda v uvedenom Oznámení namietal žalovaný len rozsah neprimerane účtovanej ceny práce s tým, že priznáva cenu 20,- EUR bez DPH/nH podľa kontrolnej kalkulácie a dôvody zníženia poisťovného plnenia nie je možné zo strany poisťovne dodatočne meniť, bolo predmetom tohoto konania len posúdenie dôvodnosti žaloby v rozsahu ceny práce. Podrobné odôvodnenie nepriznania náhrady za prácu v súvislosti s opravou predmetného mot. vozidla v Oznámení absentujú čo je bezpochyby na ťarchu žalovaného. Podľa kalkulácie žalovaného bola určená cena práce v rozsahu 23n/H x 20,- EUR = 460,- EUR. Podľa kalkulácie žalobcu bola určená cena práce v rozsahu 26,5n/H x 30,- EUR = 795,-EUR. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vychádzať v súlade s čl. IX bod 2, pís. a), d), VPP z rozsahu času práce na opravu mot. vozidla stanovenej žalovaným v rozsahu 23n/H. Cena za normohodinu bola v VPP stanovená maximálne v sume 25,- EUR/n/H. Žalovaný neodôvodnil v Oznámení prečo v súlade s VPP znížil hodinovú sadzbu za prácu na sumu 20,- EUR/n/H. Podľa názoru odvolacieho súdu teda malo byť žalobcovi v súlade s VPP poskytnuté plnenie v rozsahu 25,- EUR/n/H a teda: 23n/H x 25,- EUR = 575,- EUR. Žalobca plnil cenu práce v rozsahu 460,- EUR a preto bola žaloba podaná dôvodne (v časti nároku na náhradu ceny práce) v rozsahu 115,- EUR (575 – 460 = 115). Súd prvej inštancie vo výroku I. priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 202,50 EUR a teda viac ako žalobcovi podľa názoru odvolacieho súdu patrí. Výrok I. napadnutého rozsudku nebol napadnutý odvolaním a preto nemôže byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

28. Podľa Nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27. mája 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel:

„(5) Skúsenosti získané od roku 2002, pokiaľ ide o distribúciu nových motorových vozidiel, distribúciu náhradných dielov a poskytovanie opravárenských služieb a údržby motorových vozidiel, umožňujú vymedziť v sektore motorových vozidiel kategóriu vertikálnych dohôd, ktoré sa môžu považovať za bežných okolností za spĺňajúce podmienky ustanovené v článku 101 ods. 3 zmluvy.

(6) Táto kategória zahŕňa vertikálne dohody o nákupe, predaji alebo ďalšom predaji nových motorových vozidiel, vertikálne dohody o nákupe, predaji alebo ďalšom predaji náhradných dielov na motorové vozidlá a vertikálne dohody o poskytovaní opravárenských služieb a údržby pre tieto vozidlá, keď sú tieto dohody uzatvorené medzi nekonkurujúcimi podnikmi, medzi určitými konkurentmi alebo určitými združeniami maloobchodníkov alebo opravovní. Takisto zahŕňa vertikálne dohody obsahujúce vedľajšie ustanovenia o poskytnutí alebo využívaní práv duševného vlastníctva. Pojem „vertikálne dohody“ by sa mal definovať tak, aby zahŕňal tak tieto dohody, ako aj zodpovedajúce zosúladené postupy.

(15) Preto by vertikálne dohody o distribúcii náhradných dielov a o poskytovaní opravárenských služieb a údržby mali mať výhodu vyplývajúcu zo skupinovej výnimky iba vtedy, ak okrem podmienok poskytnutia výnimky, ustanovených v nariadení (EÚ) č. 330/2010, spĺňajú aj prísnejšie požiadavky týkajúce sa určitých druhov závažných obmedzení hospodárskej súťaže, ktoré môžu obmedziť dodávku a použitie náhradných dielov na popredajnom trhu s motorovými vozidlami.

(16) Výhoda vyplývajúca zo skupinovej výnimky by nemala byť udelená najmä dohodám, ktoré obmedzujú predaj náhradných dielov členmi selektívneho distribučného systému výrobcu vozidiel nezávislým opravovním, ktoré ich používajú na poskytovanie opravárenských služieb alebo údržby. Bez prístupu k takýmto náhradným dielom by nezávislé opravovne neboli schopné účinne súťažiť

s autorizovanými opravovňami, pretože by nemohli poskytnúť spotrebiteľom kvalitné služby, ktoré prispievajú k bezpečnej a spoľahlivej funkcii motorových vozidiel.

(17) S cieľom zabezpečiť účinnú hospodársku súťaž na trhoch opravárenských služieb a údržby a umožniť opravovňam ponúkať konečným používateľom konkurenčné náhradné diely by sa výnimka nemala vzťahovať na vertikálne dohody, ktoré napriek tomu, že sú v súlade s nariadením (EÚ) č. 330/2010, predsa len obmedzujú možnosť výrobcu náhradných dielov predávať tieto diely autorizovaným opravovňam v rámci distribučného systému výrobcu vozidiel, nezávislým distribútorom náhradných dielov, nezávislým opravovňam alebo konečným používateľom. Týmto nie je dotknutá zodpovednosť výrobcu náhradných dielov podľa občianskeho práva ani možnosť výrobcov vozidiel požadovať, aby autorizované opravovne v rámci ich distribučného systému používali iba náhradné diely, ktoré sa kvalitou zhodujú s dielmi používanými pri montáži určitého motorového vozidla. Vzhľadom na priamu zmluvnú zainteresovanosť výrobcov vozidiel na záručných opravách, bezplatnom servise a úkonoch pri stiahnutí z trhu by sa však mali vyňať dohody, ktoré obsahujú povinnosť autorizovaných opravovni používať iba náhradné diely dodávané na tieto opravy výrobcom vozidla.“

29. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu Nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 vyplýva, že sa týka vertikálnych dohôd o nákupe, predaji alebo ďalšom predaji nových motorových vozidiel, vertikálne dohody o nákupe, predaji alebo ďalšom predaji náhradných dielov na motorové vozidlá a vertikálne dohody o poskytovaní opravárenských služieb a údržby pre tieto vozidlá, keď sú tieto dohody uzatvorené medzi nekonkurujúcimi podnikmi, medzi určitými konkurentmi alebo určitými združeniami maloobchodníkov alebo opravovní. Uvedené má teda zabezpečiť aby všetky opravovne (autorizované aj neautorizované) mali rovnaký prístup k originálnym náhradným dielom na mot. vozidlá.

30. Nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20. apríla 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov:

„(3) Do kategórie dohôd, ktoré možno považovať za dohody zvyčajne spĺňajúce podmienky stanovené v článku 101 ods. 3 zmluvy, patria vertikálne dohody o nákupe alebo predaji tovarov alebo služieb, ak sú tieto dohody uzatvorené medzi nekonkurujúcimi podnikmi, medzi určitými konkurentmi alebo určitými združeniami maloobchodníkov s tovarom. Patria sem aj vertikálne dohody, ktoré obsahujú vedľajšie dojednania o poskytnutí alebo využívaní práv duševného vlastníctva. Pojem „vertikálne dohody“ by mal zahŕňať aj príslušné zosúladené postupy.

(4) Na účely uplatnenia článku 101 ods. 3 zmluvy prostredníctvom nariadenia nie je potrebné vymedziť vertikálne dohody, ktoré by mohli spadať do rozsahu pôsobnosti článku 101 ods. 1 zmluvy. Pri individuálnom posudzovaní dohôd podľa článku 101 ods. 1 zmluvy sa musí zohľadniť niekoľko faktorov a najmä štruktúra trhu na strane ponuky a dopytu.

Čl. 1, bod 1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov: a) „vertikálne dohody“ sú dohody alebo zosúladené postupy dvoch alebo viacerých podnikov, z ktorých každý na účely tejto dohody alebo zosúladeného postupu pôsobí na inej úrovni výrobného alebo distribučného reťazca, a ktoré sa týkajú podmienok, za ktorých strany môžu kupovať, predávať alebo ďalej predávať určité tovary alebo služby;“

31. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu Nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 vyplýva, že sa týka vymedzenie pojmov „vertikálne dohody, hraničný trhový podiel, skupinová výnimka“. Z uvedenej citácie Nariadenia komisie (EÚ) č. 330/20210 a 461/2010 podľa názoru odvolacieho súdu priamo nevyplýva obmedzenie zmluvných strán uzavrieť zmluvu o havarijnom poistení s osobitnou dohodou upravenou v čl. IX bod 2, pís. c), Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet spočívajúcou v tom, že: „V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25,- EUR bez DPH.“

32. Podľa názoru odvolacieho súdu je spravodlivé a v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže aby mali všetky opravovne mot. vozidiel na trhu rovnaké postavenie. Rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované nemá vplyv na nárok na poistné plnenie, ak oprava vozidla bola vykonaná riadne, v potrebnom rozsahu. Vo vzťahu k prejednávanej veci je však nevyhnutné rešpektovať zásadu zmluvnej voľnosti strán pri uzavieraní zmlúv. Poistné zmluvy týkajúce sa motorových vozidiel možno rozdeliť do dvoch základných skupín. Sú to jednak zmluvy o Povinnom zmluvnom poistení na základe zákona

č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (PZP) podľa ktorého je v § 3 ods. 1, určená povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle tomu, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo tomu, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch tomu, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca. Druhou najčastejšou skupinou poisťných zmlúv sú zmluvy o havarijnom poistení motorových vozidiel a to v súlade s § 788 a nasl. Obč. zákonníka. Na rozdiel od PZP je havarijné poistenie dobrovoľné a založené na zmluvnej voľnosti a dohode strán. Z uvedeného vyplýva, že havarijné poistenie (plnenie z ktorého je predmetom tohto konania) je limitované len ust. § 788 a nasl. Obč. zákonníka. Odvolací súd je toho názoru, že cit. Nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 a č. 461/2010 nemajú priamy vplyv (z hľadiska predmetu úpravy vzťahov) priamy vplyv na slobodne, vážne a zákonne uzavretú dohodu o havarijnom poistení motorového vozidla. Ak by aj odvolací súd akceptoval názor žalobcu o čiastočnej neplatnosti VPP v časti rozlišovania opravovní na autorizované a neautorizované pri použití značne rozšíreného výkladu Nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 a č. 461/2010 je zrejmé, že vzhľadom na odôvodnenie výšky výpočtu nároku žalobcu je vzhľadom na právoplatnosť výroku I. napadnutého rozsudku žaloba vo zvyšku nedôvodná.

33. Odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu v časti zamietnutia uplatnených úrokov z omeškania, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že závery rozhodnutí súdov, ktoré uviedol súd prvej inštancie nemožno na prejednávajúcu vec aplikovať, nakoľko argumentácia, podľa ktorej má splatnosť plnenia nastať až právoplatným rozhodnutím súdu sa javí tak, že pri aplikácii § 797 ods. 3 OZ bol použitý výklad § 11 ods. 7 zákona o PZP. V prejednávanej veci sa jedná o poisťné plnenie z havarijného poistenia, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia OZ a Obch. Z. a nie ustanovenia zákona o PZP.

34. Odvolací súd má za to, že predmetom sporu je plnenie poisťníka z poisťnej zmluvy a súd je povinný na základe vykonaného dokazovania preskúmať, či závery poisťovne vyplývajúce z vyšetrovania sú v súlade so zákonom, resp. s obsahom poisťnej zmluvy, prípadne so všeobecnými poisťnými podmienkami. V nadväznosti na uvedené mal súd za to, že samotné odmietnutie plniť, zo strany poisťovne, nezbavuje žalobcu nároku na predmetný úrok z omeškania.

35. Podľa § 369 ods. 1, 2 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

36. V konaní bolo nesporné, že žalovaný ukončil poisťné šetrenie dňa 4.8.2020, preto sa vo vzťahu k žalobcovi dostal v súlade s § 369 do omeškania s povinnosťou platiť úroky z omeškania v zákonnej výške 9% ročne zo sumy 202,50 EUR od 21.8.2020 až do zaplatenia (v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a § 797 ods. 3 OZ v nadväznosti na nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., upravujúcej výšku úrokov z omeškania). Dôvody odvolania, v ktorých žalobca namieta nepriznané úroky z omeškania, sú preto s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu právne relevantné.

37. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý

je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

38. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a žalobe ohľadom príslušenstva pohľadávky vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol a to aj vzhľadom na odvolaním nenapadnutom výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie.

39. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že odvolací súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

40. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).